

ДО
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

Гражданска колегия

ИСКОВА МОЛБА

от Фондация “Романи Бах”,
рег. по ф.д. № 9018/96, СГС,
представявана от
Методи Трайков Димитров,
Изпълнителен директор

чрез адв. Даниела Михайлова,
САК
съд. адрес:
ул. “Нов живот” № 8,
1373, София

Против:
Волен Сидеров,
Народно събрание,
Парламентарна група АТАКА,
площад Народно събрание,
София - 1000

**основание: чл. 71, ал. 1, т. 1 и
2 вр. с чл. 71, ал. 3
от Закона за защита срещу
дискриминацията**

Уважаема Г-жо/Г-н Съдия,

Ищците сме правозащитна организация, осъществяваща дейността си в обществен интерес. Фондация “Романи бах” е ромска организация, утвърждаваща правата на ромите в България. Общественополезната ни дейност, насочена към защитата на правата на човека в България, е с особен фокус върху защитата на правото на недискриминация. Предмет на настоящия иск са повтарящи се нарушения от страна на ответника на правата на недискриминация на множество лица от ромски произход. Имаме право на този иск по силата на чл. 71, ал. 3 от Закона за защита от дискриминация.

От началото на 2005 г. ответникът разпространява чрез средствата за масова информация свои изказвания по повод различни инциденти свързани с лица от ромски произход, както и прави обидни и унижителни изказвания по отношение на ромите в страната, които ги поставят в унижителна и застрашителна среда.

В предаванията си “Атака”, по телевизионен канал СКАТ, ответникът се спира на теми като „циганският терор, циганският терор, който се упражнява над българи в България. ”, говори, че “Непрекъснато в България се произвежда терор. От едно население, което се нарича “малцинство”. Само че в доста градове и села на България то вече не е малцинство, а мнозинство. Има днес стотици села в България, в които вече преобладаващото население е циганско. То не само не се интегрира, за което говорят обикновено папагали, хранени с пари от чужди фондации, а тероризира българското население там. Този терор продължава под благосклонния поглед на управляващата клика, която не само че не прави нищо, ами спира правораздавателните органи да се наместват. Обикновено, когато стане такова нещо, както в случая с този терор над български граждани в “Захарна фабрика” тогава отгоре някъде идват нареждания полицаите да не се намесват, следователите да си траят, прокурорите много да не се напрягат, също така, съдебната система така малко да си затвори очите и да не вкарва в затвора побойниците, изнасилвачите, убийците много често, които са от цигански произход.” Също така ответникът публично казва: “Българската държава днес толерира циганския терор срещу българите.” В предаване от 30 май 2005 ответникът определя ромското малцинство така: » Не плащат данъци, не плащат такси, не плащат ток, не плащат вода. Нищо не плащат. Какво правят обаче – пребиват българи, ограбват ги, малтретират ги, изнасилват жени, убиват, има няколко убийства вече.... Аз имам данни, че зад тези цигански нападения се плаща, плаща се, за да бъдат организирани и те да провокират размирици. Тук някой иска да стане като в Косово.”

На 04.06.2005 г. В специална тема “Циганският терор”: ответникът прави декларация, че „Има потресаващи истории /за ромите/, след които хората казват, че живеят в такъв страх, че не смеят дори да се оплачат в полицията, защото от там не вземат абсолютно никакви мерки». Също така ответникът сочи за пример на публиката си «любимата на всички български либералстващи демократи Америка, където има много строги мерки в случай на такива организирани нападения. Там веднага се прилагат бързи съдебни действия, има трудово-изправителни лагери. И в резултат на всичко това и обществото получава ред, спокойствие и, примерно, дупките по шосето могат да се запълнят.”

Изявленията на ответника, направени публично, по телевизионни и радио програми, очевидно внимателно обмислени, представляват забранена дискриминация по отношение на едно от най-големите етнически малцинства в България – ромското, осъществявайки дефиницията на тормоза, като забранена форма на дискриминация, на основание чл.5 от Закона за защита срещу дискриминацията. Тези изявления създават враждебна и заплашителна среда за ромското малцинство. Те винаги са били последвани от ксенофобски изстъпления и от ежедневни реакции на обществени групи и отделни граждани в този смисъл.

Изявленията на ответника също така долупоставят цяла една етническа група, като само на основата на етническия произход обяват хората от ромското малцинство за престъпници. Това по съществуващото си представлява акт на пряка дискриминация срещу цяла етническа група, която според ответника следва да се санкционира колективно. Това изявление засяга само роми и то на основата на техния етнически произход. Ответникът не призовава обществото към

реакции спрямо хора и/или престъпници от други етнически групи. Поведението на ответника съставлява по-неблагоприятно третиране на хората от ромски произход в сравнение с тези от неромски произход.

Изявленията на ответника представляват и акт на подбуждане към дискриминация.

Дискриминацията на етническа основа противоречи на чл. 4 от Закона за защита срещу дискриминацията. Тормозът на етническа основа противоречи на чл. 5 от същия закон.

Съгласно чл. 9 от Закона за защита срещу дискриминацията след като страната, която твърди дискриминация, установи факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, тежестта на доказване се прехвърля върху ответника, който трябва да обори това предположение, като обясни различието в третирането с недискриминационни фактори и така докаже, че дискриминация не е налице. В случай че ответникът не съумее обори предположението, създадено от установените от ищеца факти, дискриминацията се счита за доказана.

Считаме, че изложеното по-горе относно по-неблагоприятното третиране на ромите като етническа група и тормозът по отношение на тях, съставлява достатъчно основание за извод за наличие на дискриминация по смисъла на чл. 9 от Закона за защита срещу дискриминацията. В случай че ответникът не съумее да обори това предположение, съдът следва да счита дискриминацията за доказана по делото.

Моля да ни призовете на съд и, след като установите истинността на гореизложеното, да установите че посочените действия на ответника спрямо ромското малцинство в България, съставляват нарушение на Закона за защита срещу дискриминация. Молим да осъдите ответника да преустанови нарушението и да възстанови положението отпреди нарушението, като се извини на засегнати по същия начин, по който е нанесена вредата – а именно чрез средствата за масова информация, както и да се въздържа в бъдеще от действията, за които е установите, че съставляват дискриминация.

Моля да ни бъдат присъдени направените по делото разноски.

Моля да допуснете двама свидетели при довеждане за установяване на фактите, изложени в настоящата искова молба.

С уважение: